

A titoknok úr - Szigligeti Ede kiállítás

2014/04/03 - 2014/05/31

[1]Május végéig látható az OSZK Színháztörténeti Tárának új kiállítása, amely Szigligeti Ede

drámaíró és színházszervező születésének 200. évfordulójára emlékeznek.

[1]Április 3-án nyílt és május 31-ig látható az Országos Széchényi Könyvtár Színháztörténeti Tárának kiállítása, amely Szigligeti Ede születésének 200. évfordulója alkalmából készült.

„Miket írtam össze, annak tudása kit fogna érdekelni? midőn már magam sem tudom; volt eszem,

hogy a lángoknak áldozzam: bár később azt tettem volna némely színművemmel, a helyett, hogy örökítendő, kinyomatám. A kik költöttek valaha, tudják, miféle kórság ezen vízibetegség, melyből bajos gyógyulni; tudják, mi édes álom ez, melyből szinte lehetetlen ébredni; álomkórság ez, melyben öntudat nélkül a háztetőkre s. a. t. mászunk: részemről most is benne szenvedek s csak a halállal gyógyulok. Most figyelem, uraim! nagy, váratlan fordulat következik!"

[2]A

váratlan fordulat, melyet Szigligeti Ede 1841-ben fogalmazott önéletírása ígér, valójában megelőzte az irodalmi ambíciók kibontakozását: az 1834 elején Nagyváradról Pestre érkezett, húszéves fiatalember, Szathmáry József Eduárd, 1834 augusztusában – Szigligeti néven – első szerepét játszotta a budai Várszínházban. Hét hónap múlva, 1835. március 24-én a budai színtársulat bemutatta Szigligeti Eduárd A megjátszott cselek című szomorújátékát. (Igaz, csak egyszer adták elő.)

Az irodalmári pálya gyorsabban ívelt felfelé, mint az epizód- és kisebb karakterszerepeket kínáló színészkarrier. Szigligeti Ede 1840-ben Rózsa című történeti vígjátékáért a Magyar Tudós Társaság (Magyar Tudományos Akadémia) díját kapta, majd a testület ugyanebben az évben levelező tagjává választotta. Ekkor huszonhat éves volt. Az 1840-es évek végére a „dráma válfajai”-nak szinte mindegyikét kipróbálta, és új zenés műfajt is alkotott: a népszínművet (az első ilyen mű a Szökött katona volt), egy sistersgően politikus korszak politizáló színjátékát. Drámaírói életműve több mint száz művet ölel fel – gyorsan alkotott. A termés kétségkívül egyenetlen, de 1849-ben született Liliomfi című vígjátéka ma is szárnyal. Ha Szigligeti a színműíráson kívül még valamihez kiválóan értett, az a színházi munka megszervezése volt. 1845-ben lett a Nemzeti Színház titkára, ügyelője és könyvtárosa, majd rendezője, 1873-ban, halála előtt öt évvel, pedig drámai igazgatója. A színház volt életének, mindennapi munkájának tárgya és színtere.

[3]Az Országos Széchényi Könyvtár Színháztörténeti Tárának kiállítása Szigligeti Ede születésének 200. évfordulóján a drámaíró és a színházszervező előtt tiszteleg.

Megtekinthető: április 3 –május 31. között a Színháztörténeti Tár nyitvatartási idejében: kedd-péntek 9-17 óra között, szombaton 9-14 óra között.

Az évfordulóra jelent meg a Szigligeti Ede négy színművét tartalmazó [kötet](#) [4]is.

2014/04/02 - 15:35

Hivatkozások:

- [1] <https://oszk.hu/sites/default/files/szigligeti-edes.jpg>
- [2] <https://oszk.hu/sites/default/files/szigligeti-csikos.jpg>
- [3] <https://oszk.hu/sites/default/files/szigligeti-kiallitas03.jpg>
- [4] <http://www.oszk.hu/hirek/uj-kiadvanyunk-nouralom>
- [5] <https://oszk.hu/category/foszotar-es-pozicionalo/kiallitas-archivum-2014>